

UCHWAŁA Nr 419 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1957 r.

w sprawie gospodarowania stalą.

W celu dalszej normalizacji produkcji wyrobów ze stali i wzmożenia ich racjonalnego stosowania Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego zapewni kontynuowanie prac nad opracowywaniem i rozpowszechnianiem programów produkcji wyrobów hutniczych wytwarzanych w podległych zakładach (programów produkcyjnych).

2. Ustalanie programów produkcyjnych powinno być dokonywane z uwzględnieniem asortymentowego zapotrzebowania gospodarki na wyroby hutnicze i z uwzględnieniem rozwoju przemysłu i budownictwa oraz postępu techniki w konstrukcjach maszynowych i budowlanych. W związku z tym ustalanie i zmiany programów produkcyjnych powinny następować po uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 2. Minister Przemysłu Ciężkiego po uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami ustali wykazy gatunków stali, które mogą być produkowane bez ograniczeń lub za zezwoleniem właściwych organów.

§ 3. Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi warunki zamawiania wyrobów hutniczych nie objętych programami produkcyjnymi i wykazami gatunków stali.

§ 4. Minister Przemysłu Ciężkiego zapewni stałe zmniejszanie dopuszczalnych odchyłek wymiarów i ciężaru wyrobów.

§ 5. 1. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Ciężkiego do ustalenia po porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, które gatunki stali powinny być produkowane według norm zagranicznych powołanych w dokumentacji produkcyjnej, a które zastąpione gatunkami określonymi w Polskich Normach; należy przy tym dążyć, aby jak najmniej gatunków stali produkować według norm zagranicznych.

2. Minister Przemysłu Ciężkiego oraz Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego będą współpracować w zakresie

opracowywania projektów nowych norm dotyczących stali i programów produkcyjnych w celu zapewnienia możliwie największej zgodności tych programów z normami.

§ 6. Minister Przemysłu Ciężkiego zapewni:

- 1) wydawanie katalogów wyrobów hutniczych informujących odbiorców i Polski Komitet Normalizacyjny o rodzajach i właściwościach produkowanych gatunków stali i wyrobów ze stali oraz stałe aktualizowanie tych katalogów;
- 2) informowanie właściwych odbiorców wyrobów hutniczych i Polski Komitet Normalizacyjny o zamierzonych zmianach asortymentowych i ilościowych w produkcji wyrobów hutniczych w takim czasie, by było możliwe przystosowanie do tych zmian projektów konstrukcyjnych lub procesów technologicznych.

§ 7. 1. Ministrowie sprawujący nadzór nad jednostkami użytkującymi wyroby ze stali zapewnią oszczędne stosowanie tych wyrobów przez podległe jednostki, a w szczególności ograniczenie stosowania wyrobów ze stali w razie technicznie i ekonomicznie uzasadnionych możliwości zastosowania materiałów zastępczych.

2. Minister Przemysłu Ciężkiego zorganizuje biuro poradnictwa stosowania stali jako jednostkę o charakterze informacyjno-konsultatywnym. Zadaniem tej jednostki powinno być prowadzenie odpowiedniego poradnictwa wśród użytkowników w zakresie właściwej obróbki i stosowania stali.

3. Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może ograniczyć stosowanie niektórych gatunków wyrobów ze stali, jak również wydać zakaz stosowania stali do określonych wyrobów.

4. W razie wydania przepisów, o których mowa w ust. 3, właściwi ministrowie wydadzą instrukcję w zakresie wykonania tych przepisów przez podległe jednostki.

5. Przepisy ust. 3 i 4 nie odnoszą się do ograniczenia stosowania stali w budownictwie.

§ 8. Ministrowie sprawujący nadzór nad użytkownikami wyrobów ze stali wydadzą polecenia podległym jednostkom:

- 1) ograniczenia stosowania wyrobów hutniczych nie objętych programami produkcyjnymi do wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadków;
- 2) wykorzystywania przez biura konstrukcyjne i projektowe własności wytrzymałościowych stali przez stosowanie stali o wyższej wytrzymałości w celu maksymalnego zmniejszenia ciężaru wytworów i obniżenia zużycia stali;
- 3) prowadzenia badań nad stosowaniem materiałów zastępujących stal przy wzięciu pod uwagę źródeł surowcowych procesu technologicznego oraz ekonomicznych korzyści z zastosowania materiału zastępczego;
- 4) stosowania środków antykorozyjnych celem zapobiegania przedwczesnemu zniszczeniu wyrobów ze stali.

§ 9. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyda w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego przepisy o najracjonalniejszym stosowaniu stali przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych.

2. Minister Komunikacji wyda w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego przepisy o najracjonalniejszym stosowaniu stali przy budowie mostów kolejowych i drogowych.

§ 10. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego zapewni dostosowanie produkcji stali wyższej wytrzymałości do potrzeb gospodarstwa narodowego.

2. Właściwi ministrowie zapewnią dostateczną produkcję odpowiednich środków zabezpieczających stal przed korozją.

§ 11. Przy wykonywaniu przepisów niniejszej uchwały Minister Przemysłu Ciężkiego powinien kierować się wytycznymi zawartymi w rozdziale III uchwały nr 241 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie środków zabezpieczających prawidłowy rozwój hutnictwa żelaza — z jednoczesnym uwzględnieniem potrzeb tych gałęzi przemysłu, w których stosowane są wyroby ze stali.

§ 12. Właściwi ministrowie opracują i wydadzą odpowiednie akty w sprawach określonych w §§ 1—10.

§ 13. 1. Tracą moc przepisy w zakresie gospodarowania stalą i wyrobami ze stali:

- 1) rozdział X uchwały nr 241 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1952 r. w sprawie środków zabezpieczających prawidłowy rozwój hutnictwa żelaza;
- 2) uchwała nr 601 Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie szyn kłockowych iglicowych;
- 3) uchwała nr 587 Prezydium Rządu z dnia 19 sierpnia 1954 r. w sprawie normalizacji gatunków stali zwykłej i jakościowej oraz zrjonalizowania programu walcowania stali jakościowej;
- 4) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 grudnia 1949 r. w sprawie obowiązku stosowania stali OW 50 według normy PN-H-93215 i drutu o średnicy 3 mm i 4,5 mm w gatunku handlowym (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1184);
- 5) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 maja 1950 r. w sprawie oszczędności w przemysłowej gospodarce stalą (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 135);
- 6) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 lipca 1950 r. w spr-

wie oszczędzania stali w budownictwie (Biuletyn PKPG Nr 17, poz. 195);

- 7) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 300 z dnia 17 września 1952 r. w sprawie oszczędzania blach i stali profilowej w budownictwie (Biuletyn PKPG z 1952 r. Nr 40, poz. 183, z 1953 r. Nr 39, poz. 195 oraz z 1956 r. Nr 24, poz. 63);
 - 8) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 312 z dnia 1 października 1952 r. w sprawie powołania Komisji dla Racjonalizacji Programu Walcowania (Biuletyn PKPG z 1952 r. Nr 41, poz. 192 i z 1954 r. Nr 34, poz. 140);
 - 9) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 33 z dnia 5 lutego 1953 r. w sprawie oszczędzania rur stalowych i żeliwnych w budownictwie (Biuletyn PKPG z 1953 r. Nr 4, poz. 19 i z 1954 r. Nr 1, poz. 2);
 - 10) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 sierpnia 1953 r. w sprawie ograniczenia stosowania stali żaroodpornych z zawartością niklu (Monitor Polski Nr A-74, poz. 885);
 - 11) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 234 z dnia 25 sierpnia 1953 r. w sprawie powołania Komisji do Spraw Racjonalnej Gospodarki Stalą (Biuletyn PKPG Nr 30, poz. 126);
 - 12) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 listopada 1953 r. w sprawie ograniczenia stosowania wyrobów ze stali walcowanej (Monitor Polski Nr 104, poz. 1401);
 - 13) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 15 z dnia 16 stycznia 1954 r. w sprawie oszczędzania rur żeliwnych w kanalizacji zewnętrznej (Biuletyn PKPG Nr 3, poz. 20);
 - 14) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 213 z dnia 1 października 1954 r. w sprawie normalizacji gatunków stali zwykłej i jakościowej oraz zrjonalizowania programu walcowania stali jakościowej (Biuletyn PKPG z 1954 r. Nr 28, poz. 125 oraz z 1956 r. Nr 18, poz. 52);
 - 15) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 157 z dnia 29 września 1955 r. w sprawie produkcji stali jakościowej nietypowej klasy 5 (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 82);
 - 16) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 18 z dnia 20 stycznia 1956 r. w sprawie wprowadzenia programu walcowania niektórych wyrobów w hutnictwie stali (Biuletyn PKPG Nr 3, poz. 17);
 - 17) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 57 z dnia 26 marca 1956 r. w sprawie oszczędzania rur wentylacyjnych w kanalizacji wewnętrznej (Biuletyn PKPG Nr 12, poz. 38).
2. Przepisy ustalające programy produkcyjne (programy walcowania) pozostają w mocy do czasu wydania przepisów o programach produkcyjnych zgodnie z niniejszą uchwałą.

§ 14. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Ciężkiego oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz